

Til nr. 4

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 12, hvorefter vurderingsmyndighederne kan undlade at foretage ansættelse af ejendomsværdi og grundværdi for ejendomme, der ikke er undtaget fra vurdering efter den gældende bestemmelse i vurderingslovens § 7, hvis ansættelsen af ejendomsværdi eller grundværdi ikke har betydning for påligningen af ejendomsværdiskat eller grundskyld.

Den kommunale ejendomsskattelev opregner en række ejendomme, der helt eller delvist er fritaget for grundskyld, og ejendomme, der helt eller delvist kan fritages for grundskyld. For nogle af disse ejendomme kan der i stedet opkræves dækningsafgift af grundværdi og forskelsværdi. Forskelsværdien er forskellen mellem ejendomsværdien og grundværdien. I nogle men langt fra alle - kommuner opkræves dækningsafgift af erhvervsjendomme beregnet på grundlag af forskelsværdien.

Der skal efter lovforslagets § 1, nr. 12, ikke foretages ansættelse af ejendomsværdi eller grundværdi af hensyn til kommunernes opkrævning af dækningsafgift.

Efter de gældende regler i den kommunale ejendomsskattelevs § 23 A, stk. 5, skal vurderingsrådene på kommunalbestyrelsens anmodning foretage de fordelinger af ejendomsværdi og grundværdi, der er er fornødne for beregningen af dækningsafgift. Finansministeren fastsætter det vederlag, som kommunerne skal betale til vurderingsmyndighederne for at foretage de nævnte fordelinger, såfremt fordeling ikke begæres foretaget i forbindelse med en vurdering.

I konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 12, foreslås bestemmelsen ændret således, at vurderingsmyndighederne på kommunalbestyrelsens anmodning skal foretage ansættelse eller årsregulering af ejendomsværdi og grundværdi og de fordelinger heraf, der er nødvendige for kommunens opkrævning af dækningsafgift. Kommunerne skal vederlægge vurderingsmyndighederne for at foretage de nævnte vurderinger og fordelinger. Efter forslaget ændres kompetencen til at fastsætte vederlaget fra finansministeren til skatteministeren. Denne kompetence er dog allerede de facto overført til skatteministeren i forbindelse med oprettelsen af Skatteministeriet.

Til nr. 5

Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget om, at der alene skal foretages almindelig vurdering hvert andet år, og at der skal foretages årsregulering i de år, hvor der ikke foretages almindelig vurdering, samt af forslaget om at flytte vurderings-

terminen fra 1. januar til 1. oktober i vurderingsåret. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1, 2 og 4.

Ifølge § 26, stk. 1, i den kommunale ejendomsskattelev løber skatteåret fra 1. januar til 31. december. Skatteåret er det år, hvori skatten betales.

Ifølge de gældende regler i § 26, stk. 2, lægges ansættelserne ved de i medfør af vurderingsloven foretagne almindelige vurderinger til grund ved skatteberegningen fra og med det første skatteår, der tager sin begyndelse i det kalenderår, der følger efter det, i hvilken vurderingen er foretaget.

Efter de gældende regler i vurderingsloven foretages vurderingen pr. 1. januar i vurderingsåret (kalenderåret). For den almindelige vurdering pr. 1. januar 2002, er det første skatteår, der tager sin begyndelse i det kalenderår, der følger efter det (kalenderår), i hvilken vurderingen er foretaget, skatteåret 2003. Det vil sige, at den almindelige vurdering pr. 1. januar 2002 lægges til grund ved skatteberegningen fra og med skatteåret 2003.

Forslaget om at flytte vurderingsterminen fra 1. januar til 1. oktober i vurderingsåret gør, at kommunerne vil være nødt til at opkræve grundskyld og dækningsafgift på basis af en ejendomsvurdering, som vedrører vurderingsåret 2 år før skatteåret (opkrævningsåret) Det vil sige, at grundskylden for skatteåret 2005 opkræves på grundlag af ejendomsvurderingen pr. 1. oktober 2003. Skatteåret 2005 er det første skatteår, der tager sin begyndelse i det andet kalenderår efter det (kalenderår), i hvilket vurderingen er foretaget.

Til § 6

Efter de gældende bestemmelser i ligningslovens § 16, stk. 5 og 9, anvendes henholdsvis ejendomsværdien og ejendomsværdien eller anskaffelsessummen opgjort i henhold til ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 2 eller 3, med tillæg af visse nærmere opregnede forbedringer, som grundlag for beregningen af den skattemæssige værdi af den fri benyttelse af boligen.

Efter forslaget er beregningsgrundlaget i § 16, stk. 5, ejendomsværdien pr. 1. oktober året før rådighedsåret eller, i tilfælde hvor der ikke er ansat en ejendomsværdi, handelsværdien pr. 1. oktober året før rådighedsåret. Beregningsgrundlaget i § 16, stk. 9, er ejendomsværdien pr. 1. oktober året før indkomståret eller, i tilfælde hvor der ikke er ansat en ejendomsværdi, handelsværdien pr. 1. oktober året før indkomståret, eller anskaffelsessummen opgjort i henhold til ejendomsavancebeskatningslovens § 4, stk. 2 eller 3, med tillæg af visse nærmere opregnede forbedringer.